

O 's ochtends

O 's ochtends moet gij buiten zijn!
De hemel, in de zonneschijn,
't is witte kant op blauw satijn.

Hoe jong: het licht dat streelt en straalt,
de lucht waarin gij ademhaalt,
't gevoel waarbij de ziele dwaalt!

't Is alles schoon! Het stroken, dat
voor u ligt, op het mulle pad,
't is of het gouden glansen had.

De groene rogge, grauw van top,
steekt hoog hare aren als lansjes op;
aan ieder stekeltje een zilverdrop.

Hoe blinkend dat groen bij tarwe en gras,
hoe bleek bij het sprietelend jonge vlas,
hoe mat bij de blaren van 't struikgewas.

En daar, die brem! O zie, hoeveel
gevlinderde bloemkes, vlamvend geel,
met vleugeltjes van zacht fluweel!

Ginds roept een koekoek in de wei;
en deuntjes klinken allerlei
van al de vogels van de Mei.

O spottend meesje, swatel maar,
gedoken achter uw houtmijt daar,
ik hoor u wel, maar luister naar...

een leeuwerik, boven het koren! Hij zwiert
een boogscheut ver, stijgt, zegeviert,
en tiere-tiere-tiereliert.

René De Clercq

The hour of dawn

O earth in the dawn is a charmed place!
In the sunshine the heaven's face!
Upon blue satin white lace!

The light caresses and kisses your eyes!
From the dewy flowers perfumes rise!
The soul soars to the enchanted skies!

This blade of straw that has been rolled
In the dust, and left in the night's cold,
It is as though it glanced with gold!

A countless host is the green rye crop;
Pikes are the ears at the stalk's gray top;
And on every pike's point a silver drop!

Deep is the green of the grass and the wheat;
The young flax is a pale green sheet;
Dull green the hedge where the fields meet.

And yonder, see! Where the brook sings,
Flowers a-many like butterflies! Things
Flaming yellow with soft velvet wings!

The cuckoo's cry where the cattle graze!
And hark! all the little songsters praise
The Maytide with ecstatic lays!

O mocking titmouse, have your say!
Hid by the stump as long as you may,
And mock as you will, I shall go not away!

A lark! It soars above the corn,
And with quivering notes of rapture born
Rings out the triumph of the morn!

Vertaling van Jetro Bithell

Rond de weide

Een nevelige morgen!
De gierige zonne, zit
benauwd als 't ware, en wit
van waken, zien en zorgen,
in 't grijs geluchte, en houdt
er al haar goud
verborgen.
Hoe donker schijnt de meersch,
waar bloemen zonder geuren,
bleekgeel en blauw en peersch
in treuren.
Beweegloos staat de koe
in 't gras, en ziet niet hoe
rond haar, de malle kippen
de wei doortrippen,
en 't groen aftippen.
Ze rekt, van 's morgens moe,
de roden hals, roept geeuwend,
schreeuwend:
boe!
en sluit haar muil, traag, toe.
Geen meesjen in de hagedoren;
geen hemelleuwrik stijgt
en laat zijn hooglied horen.
De morgen droomt en zwijgt;
geen aarke nijgt
in 't koren.
Ik hoor alleen een hol
tweevoudig roepen, vol
en diep, als 't ware
de klare
zware
Stem, van een die lijdend zit
ten gronde;
die boet en bidt
en klaagt in 't ronde...
koekoek! koekoek!
Daar komt ginds, boven de elzenhaag,
een lompe
donkerbruine vogel, laag,
met plumpe
vleugelslagen, traag, heel traag,
wepscherend over meersch en zompe.

René De Clercq

Round the meadow

A morning of mists far spread!
The niggard sun stays in bed,
Tired yet, and white
With fighting the night,
Hiding his gold, in his foolish dread,
Behind gray clouds.
How dark the wet meadow gleams
Where, in sad crowds,
Scentless flowers,
Sick of showers,
Stand waiting for the sun's glad beams.
Motionless stands the cow,
In the grass, and sees not how,
Round her, the rash chickens trip
Trough the grass, and nip
every green tip.
She awakens from her doze,
Stretches her neck, and lows:
Boo!
Then sluggishly her mouth she closes.
Not a titmouse in the hedge's wild roses;
Not a lark ascends
To sing his song of praise to the morn;
Not an ear bends
In the corn.
Al i hear is a dull,
Double cry, deep and full,
As though it were
The voice of a sufferer,
Sitting on the ground,
Praying, atoning,
And groaning
All around!...
Cuckoo! Cuckoo!
Yonder over the hazy
Alder hedge,
A dark brown bird, puffed like a bag,
With wings that flag,
Lazy, so lazy!
Shows for space,
Then skims along, at a great pace,
Along the wet field's edge
To the swamp's sedge!...
And the niggard sun still hoards his gold,
In the gray clouds, rolled fold on fold!

Vertaling van Jetro Bithell

Een helle hemel

De velden sluimeren rustig
in middagzonnenschijn.
Wellustig
boeit het blauwe kristallijn
de blik, die niet verzaad wil zijn.
Een watten wolkje kuiert
traag vóór de zon, en, goud
geworden, houdt
ze omsluierd
in een floers dat 't oog doorschouwt.
Hoe blinkend branden
die ronde randen,
waar de zon haar licht op giet,
waarover ze gouden schichten schiet!
Daar valt een schaduw, levend
uit de lucht;
een schaduw als een zucht,
die zwevend
op, en bevend
over de vlakke vlucht.
De bomen,
lang zo lauw en luw,
ontwaken schuw
uit hunne lome dromen.
De haver wiegelt bel op bel
en klingelt als een klokkenspel;
De rogge buigt haar reuzelende aren;
en 't kleinste kruid gevoelt zich wel
daar 't koeltje is omgevaren...
Weer steekt de zon, en alles ligt
te sluimeren onder 't zware licht.
Hoor, flitsefflets!
Ginds fladderen witte duiven
achter 't grauwe
koren op.
Ze stijgen snel. Ik zie geen kuiven
meer, slechts nog een flauwe
schemering van hals en kop.
Ze zijn zo hoog, zo klein, en schuiven
nauw zichtbaar langs de blauwe
lucht, ver boven tin- en torentop.

René De Clercq

A bright sky

The fields are sound asleep
Under the steep
Noontide blaze.
Unsated yet our eyes gaze
At the crystal blue.
In front of the sun a fleecy, bold
Cloudlet has sailed,
And, instantly grown gold,
In a crape that the eyed pierce trough.
How dazzlingly are lit
The cloud's rims,
As across the burning disk it swims,
With the sunbeams pouring over it!...
Yonder a living shadow falls hovering
From the sky,
A shadow like a sigh,
An instant covering
A field, the hurrying by.
The trees,
So long sunken in sluggish ease,
Shyly awaken
From their sultry dreams;
The oats bell by bell are shaken,
And ring out like a belfry peal;
The ears rustle of the bending rye;
And the tiniest grasses happy feel
In sudden cool that over them streams...
The sun glares again; and all things lie
Dazed to sleep by the heavy light.
Listen! Swish!
A flock of white doves soar
From the corn to the skies;
Swiftly they rise;
I see the curve of their bodies no more;
Only a dim
Glimmer of head and crop.
They are so high, so small, as along they skim,
In the blue air, far over the steeple's top.

Vertaling van Jetro Bithell

Plat koren

Al morgen en al licht!
Over wegen,
over voren,
ligt
het platgeslegen
koren
roerloos op zijn aangezicht.
Stil, stam op stam, en aarke op aarke.
Zacht leest het windje een zilverdrop
van 't zwaarbeladen hoofdjen op:
doch nergens roert een haarke.
Kijk, daar steekt een auwblauwblom
haar kroezelkopke tusschen.
Ginds nog één, nog,
zovele, en, och,
zo dik als naalden op een kussen.
En in en uit, en omendom,
fliefladderend vliegt,
en kriept en klaagt, en gekt en liegt,
een bende grauwe musschen.
Maar wie toch zit en leeuwerikt
zo tijdig
ginder boven?
Hij tiereliert en wiekenwikt
aardmijdig
opgestoven;
hij klimt en kleint, hij blinkt en blikt
half nijdig
in de zonnenoven...
De hemel brandt, en alles ligt te stoven.

René De Clercq

The corn lies flat

Morn...
Over the pat scattered,
Over the furrows battered,
The corn
Lies flat,
Helpless and drear,
Silent stalk on stalk, car on car!
Gently the breeze picks
A silver drop
From a heavily laden top;
But nothing stirs anywhere.
See! There a blue flower sticks
Its curly head between the stalks:
Another there, another there,
So many... nay,
As thick as pins in a cushion are they.
And in and out,
And round about
Chatter and mock,
Flit and dart a flock
Of sparrows grey...
But hark!
A lark,
Shy of the earth,
Up in the sky betimes,
Dizzily chaunting the day's birth!
With his trills and thrills
The air he fills!
He climbs and climbs,
And half in envy he gazes
Up at the sun
Too high for his wing...
The sky blazes,
And everything lies sweltering.

Vertaling van Jetro Bithell

Vrolijk herdenken

Het is mij weer als in dien achternoen;
't Was Mei, en alle linden stonden groen.
O zoete, lieve Lente!

Wij zaten, 'k heb die heugenis bewaard,
Gevieren rond een tafel met een kaart,
Wij zaten er gevieren.

Wij whistten, 't was een snaaksche compagnie,
Twee andren, ik, en mag ik zeggen wie
O zoete, lieve jonkvrouw?

Haar vurige ogen straalden door de mijn'
Die 'k nedersloeg als voor de zonneschijn;
Haar vurige ogen straalden.

Zij ging slechts mede als ik haar medevroeg,
En loeg zij eens, 't was mijwaarts dat ze loeg;
O zoete, lieve grillen!

Wij speelden dan of pasten, alle twee,
En lachten de andren, wij, we lachten mee;
Wij speelden dan of pasten.

En 's avonds, 't was zoo vroeg nog, scheidten wij,
En onder 't groeten loeg ze stil op mij.
O zoete, lieve glimlach!

Verloren, wonnen wij? - Wie weet dat nog?
Althans, dat raadt ge wel, ik heb er toch
Mijn lieveken gewonnen!

René De Clercq

Happy memories

I remember it as though it were yesterday;
All the lindens were green, for it was May.
O sweet, dear springtide!

We were playing cards, jolly good fellows four;
We were playing for love, i remember nothing more.
For love we were playing.

We were playing whist - we were a merry crew!
Two others, I, and shall i whisper who,
O dear, sweet lassie?

Her fiery eyes shone beaming into mine,
Which i cast down, as in too bright sunshine.
Her fiery eyes were beaming.

She was my partner, for i asked her to be;
And if she smiled, I saw she smiled at me.
O sweet whimsicality!

We dealt our cards, but hardly hoped ti win;
And when the others laughed, why, we joined in!
We dealt our cards.

Early we left, and while we said good-bye,
She was still smiling, and we both new why.
O sweet, dear smiling!

Whether we lost or won? - Nay who can tell?
But, as you guess, and as i now full well,
I won my sweetheart!

Vertaling van Jetro Bithell

De notelaars

De notelaars, ze nijgen
Vol zilver en vol goud;
Ze zwichten en ze zwijgen
Ze worden stilaan oud.

Nu staan ze daar, verwilderd,
Met leemten allerlei,
Maar schooner nog geschilderd
Dan midden in den Mei.

Nu staan ze daar, en zwijgen,
Geknakt, geknord, geknuit,
En slaan hun bruine twijgen
Als armen om hen uit.

Een zijdeweefsel, wuiven
Hun blaren om hen heen;
En schijveren en schuiven
En tuimelen beneen.

Daar liggen zij, al geluw,
Al lijze, lijze, los,
Gepolkt in hunne peluw
Van muntegeurend mos.

De notelaars, ze nijgen,
De notelaars zijn oud;
De kruidekens nu krijgen
Hun zilver en hun goud.

René De Clercq

The nut-tree

The nut-trees their boughs ar trailing,
Full of silver and gold;
They are taciturn, and ailing,
For they are getting old.

They are bent, and tangled, and tainted,
And eaten by de cay;
But fairer still they are painted
Than on the midst of May.

They stand there, stubbornly braving
The damp, and the desolate days;
Their brown boughs, no longer waving,
Are arms that they cannot raise.

he weft of their silk leaves is thinning;
They loosen without a sound;
And, twisting and turning and spinning,
They are wafted to the ground.

Yellow mounds they are heaping,
For the winter wind to toss;
But softly awhile they are sleeping
On their bed of fragrant moss.

The summer grows faint and passes;
The nut-trees they are old:
They lavish on the grasses
Their silver and their gold.

Vertaling van Jetro Bithell

Fortis femina

Mijn wil wordt nu een mannelijke wil!
Weg uit mijn hart, mijn laatste dichtergril!
Hoe weet gij sluw de jongling te verlokken!
Uw maagden, blauw van oog en bruin van lokken,
Met sneeuw wit voorhoofd en robijnen mond,
Omzweven hem tot voor zijn legerspond.
Hij kent de vrouw, als zij, die van de trappen
Eens beeldmuseums droomrig nederstappen;
En blindlings zoekt hij steeds, en vruchtloos tast
Naar 't Ideaal gevonden in albast;
En ach! is morgen dwazer nog dan heden!
O warme droomen, koude werkelijkheden!
Zo 'n engel, stijf lijk hij gebeiteld is,
Sta beeldschoon in eene ongenaakbre nis.
Nooit zal mijn hart, aan 't hartelooze kleven,
Ik wil iets dat bezielde is, dat kan leven!
Een reinen oogslag, spiegel van 't gemoed;
Een boezem kloppende vol vromen moed;
Een werkgenoot' die zich bij 't werk kan haasten
De liefde tot de Heer, en tot de naaste;
De vroolijkheid gepaard met reine trouw:
De gaven niet des beelds, maar die der vrouw.
De Fortis Femina wordt nu mijn oorbeeld;
Zij strekke die mijn hart verkoos tot voorbeeld!...
Mijn wil wordt nu een mannelijke wil!
Weg uit mijn hart, mijn laatste dichtergril!

René De Clercq

Fortis femina

Now be my will a man's will! Get ye hence,
Vain fancies that delude a poet's sense!
How cunningly a poor youth do ye snare!
You maidens with blue eyes and auburn hair,
With snow-white foreheads, and lips are rubies red,
You haunt him even to his lonely bed.
Woman who knows as she with dreamy face
Trips down a picture-gallery's broad staircase;
And blindly still he seeks and vainly gropes
For the stiff ideal sculptured by his hopes.
To-morrow is more foolish than to-day!
Warm dreams and cold realities away!
So fair and cold an angel better stands
Railed off in a niche, secure from human hands.
My heart to the heartless shall not cleave! I need
A living soul whose thoughts my soul can read!
Pure, limpid eyes, the mirror of the mind;
A bosom beating charitably kind;
A mate to work with who shall fill her labour
With love both of the Lord and of our neighbour;
Firm faith that in God's church bends humble knees
A woman's, not a statue's gifts, are these.
Now my ideal is the Woman Strong!
Vanquished is the frail thing I dreamed of long!
Now be my will a man's will! Get ye hence,
Vain fancies that delude a poet's sense!

Vertaling van Jetro Bithell

Tulpenbomen

Op hoge tulpenbomen
Klaagt de arme bloem haar min;
Haar harteke gaat open
En niemand schouwt er in.

Haar harteke gaat open
Haar harteke gaat dicht;
En niemand ziet zijn vlammen
Dan 't lachend-wreede licht.

En niemand ziet zijn vlammen
Hoe rozig ook en rood;
Op hoge tulpenbomen
Klaagt de arme bloem haar dood.

René De Clercq

The tulip tree

The flower mourns its sweet love's death,
On the tall tulip tree;
Its tender heart wide openeth,
And no one there to see.

Its heart is all desire;
Its heart is burning bright;
And no one sees its fire,
Save the laughing, cruel light.

And no one is there to see
Its flames, so rosy and red;
On the tall tulip-tree
The poor flower will soon be dead.

Vertaling van Jetro Bithell

De witte sneeuw

De witte sneeuw, waarmee de vlakten pronken,
Boelt met de zonne tot haar shade en schand.
Ze ligt en lacht en tintelt, wonnedronken,
Totdat ze smelt en slijk maakt op het land.

De witte sneeuw, waarvan de bergen vonken,
Wanneer de hemel stooft en staat in brand,
Die zonnelach weerkaatst en zonnelonken,
Blijft eeuwig hoog en eeuwig diamant.

Aleveneens vergaat of staat de Minne:
Wie niets beoogt dan 't laag genot der zinnen
Ziet zijn geluk verslijkt, eer hij 't vermoedt.

Veel hooger wil ik mijne liefde plaatsen,
Waar ze ongedeerd het zonlicht kan weerkaatsen
En rein blijft in des hemels hoogsten gloed.

René De Clercq

The white snow

The glittering snow that on the fields is lying
Plays with the sun in wanton dalliance,
Yields its pure white, and, dissolutely dying,
Is into mud changed by its drunken trance.

The snow on peaks brushed by the eagle's flying,
At the very hearth of Heaven's high radiance,
Never unto the sun's assaults replying,
Casts back his laughter and his every glance.

Even so, love passes, or immortal glows!
Love that desires only the senses' bliss
Sees its enjoyment sullied ere it knows;

But I will set my love higher than this:
Where without harm it may the sun defy,
Pure and immune at the portals of the sky.

Vertaling van Jetro Bithell

De visser

Daar was een jonge visser,
Die had een lievekijn;
Er kan geen schoner visser,
Geen schoner liefde zijn.

Hij kwam met zijne netten
Weer uit de wijde zee;
Hij bracht voor zijn geliefde
Drie rode perlen mee.

Hij zong op hoge duinen,
Met wonderzachte stem;
Hij zong in wind en avond,
Die luisterden naar hem.

"Mijn liefde is nog een meisje,
Mijn liefde wordt een vrouw;
Mijn liefde is al mijn weelde,
Mijn liefde is mij getrouw!

"Zij troost mijn goede moeder
In haren weduwvrouw;
Mijn liefde wordt haar dochter,
Mijn liefde is mij getrouw!

"Welhaast steek ik den meitak
Op 't hutje dat ik bouw;
Dan breng ik er mijn liefde,
Mijn liefde is mij getrouw!"

Dit hoorde een oude kwene
Die vóór haar deur kwam staan;
Zij zag den visser komen,
En sprak hem vriendlijk aan.

"O zing niet, arme visser;
Betreur veeleer uw lot
Veel hoger dan uw hutje
Is 't grafelijke slot.

"Veel rijker dan uw moeder
Is de oude van het hof;
Hem brengen jonge vrouwen
En lijf en liefde en lof.

"Vergeet uw listig liefde,
Vergeet en leef in peis!
Aleer uw hut gebouwd is
Bewoont zij een paleis."

Zij ging weer in haar huisje,
En liet den visser staan;
Dien schenen land en water
En alles te vergaan.

Hij liet zijn netten liggen,
En keerde weer ter zee;
En nooit meer bracht hij perlen
Voor zijn geliefde mee!

René De Clercq

The fisher boy

There was a fair young fisher,
And a winsome sweetheart had he;
Never were fairer lovers
At the rim of the raging sea.

He came with his wet fishing tackle,
Safe from the wild sea foam;
And for his true love's pleasure
Three red pearls he brought home.

On the rolling sand-dunes sang he,
For that his heart did rejoice;
He sang to the wind and the evening,
Which listened unto his voice.

"My true love is yet a maiden;
My true love will soon be a wife;
My true love is all my riches,
And the rapture of my life!

She helps my good old mother,
And comforts her widowhood;
My love will soon be her daughter,
A daughter helpful and good!

Full soon I shall build my cottage,
And on it my May-bough set;
Then home I shall lead my true love,
Who is faithful to me yet!"

A laidly old woman heard him
Carolling blithe as the birds;
And when he came past her threshold
She hailed him with friendly words.

"O sing not so sweetly, poor fisher:
But rather wring your hands!
Far higher than your cottage
The Earl's stone castle stands.

Far richer than your mother
Is the old Earl steeped in shame;
And maidens at his bidding
Lay at his feet their fair lame.

Forget your faithless leman;
Forget, if you cannot forgive!
Before you have built your cottage
In an Earl's castle she will live."

She went back into her cottage,
And closed her door on him;
And before his eyes land and water
And everything seemed to swim.

He cast down his nets and turned him
Back to the raging foam;
And never again for his true love
Red pearls he brought home.

Vertaling van Jetro Bithell

Het duiveke der zonne The little dove of the sun

Wie weet er van het duivekijn,
Dat in den hemel wilde zijn,
In 't land van licht en wonne?
Het was zoo minzaam en zoo mooi,
Met zijnen witten vedertooi,
Het duiveken der zonne.

Eer 't henenreisde, zat het krank
En gansch alleen, op eene rank
Die bloemen droeg noch blaren.
Het at niet meer, het dronk niet meer,
Maar klaagde luid, en treurde zeer,
En bleef ten hemel staren.

Dan vloog het weg, gezwind en vlug,
Met gouden glanzen op zijn rug,
Langs wijde azuren paden.
Het vloog zoo ver, het vloog zoo hoog,
Dat alle volgend menschenoog
't Verliezen moest en raden.

't Verdween in 't blauwe, en sedertdien
Heeft niemand het ooit weergezien...
Het wou naar 't land der wonne!
Wie weet er meer van 't duivekijn,
Dat in den hemel wilde zijn,
Het duiveken der zonne?

René De Clercq

Who knows aught of the little dove
That fain would be in the Heavens above,
In the land where darkness there is none ?
It was so winsome and so sweet
With its white feathers and red feet,
The little dove of the sun.

It sat forlorn, ere it flew away,
And sad at heart, on a thorny spray,
While the sun in the blue Heavens blazed.
It ate no more, it drank no more,
But loudly moaning, wailing sore,
Up at the sky it gazed.

Then, all in a glare of gold, it flew
Up the broad savannahs of the blue,
To the homeland of its happiness;
It flew so far, it flew so high,
That every following human eye
Was forced to lose it and...to guess.

It faded away in the blue—and since then
No one has ever seen it again...
It flew to where darkness there is none !
Who knows more of the little dove
That pined for the sweet Heavens above,
The little dove of the sun?

Vertaling van Jetro Bithell

Ik ben gelijk de knaap

Ik ben gelijk de knaap, die – als hij stout
Een houtklomp wil doen zinken in den vijver,
En hem, vol onverdroten-taaie ijver,
Met ene rietstok onder water houdt –
Verwonderd is omdat de logge drijver,
Zohaast hij maar een oogwenk elders schouwt,
Naar boven wipt, en pomplend pocht: ik blijf er!...
Hij kent 't verschil niet tussen steen en hout!
Zoo had ik vele, veel herinneringen,
Die spoorloos in den effen Niet vergingen,
En waar geen enkele van meer boven kwam.
Maar als ik mijne liefde in handen nam,
En wierp waar vreugd en lust er over schoven,
Zwom steeds, ik weet niet hoe, die liefde boven.

René De Clercq

Love imperishable

I AM like the lad who – when he tries to sink
A lump of wood in a pool, and, balked at first,
Persisting in the attempt, holds it immersed
With a stout stick stretched from the river's brink. –
Is all bewildered if the timber should,
Soon as he lifts his stick, rise up again
And boast triumphantly "Here I remain!"...
He sees no difference between stone and wood!
Thus had I cast my memories into the dim
Smooth waters of oblivion, and they sank,
And never one would to the surface swim;
But when into my hands I took my love
And into the flood hurled it from pleasure's bank,
Always it swam, I know not how, above.

Vertaling van Jetro Bithell

Bij de dwergen

Heel diep in de donkere bergen,
Weergalmen geklop en geklank;
Daar smeden de lustige dwergen,
En drinken er godendrank.

Zij zwaaien hun hamer behendig
En lachen met heks en droes;
En klingen en zingen bestendig,
In licht-bedwelmende roes.

Eens sloop in hun zalige woning
Een lieve en listige Fee;
Die voerde hun jongen koning
Den schone Oberon mee.

Sinds blijven zij diep in de bergen,
En houden hun deurke wel dicht:
In 't donker zingen de dwergen;
Hun koning treurt in het licht.

René De Clercq

The merry gnomes

Hammer on anvil is ringing,
Deep in the closed mountain cave;
The merry gnomes are singing,
Singing lustily while they slave.

Nimbly they wield the hammer :
With witch and trull they laugh;
They sing through the deafening clamour,
Drunk with the strong ale they quaff.

Once into their cave came a stealthy
And wondrously beautiful fay;
She brought a young King to the wealthy,
King Oberon the gay.

Their hammers since then have been ringing,
With the mountain door shut tight;
In the darkness the gnomes are singing
Their young King mourns in the light.

Vertaling van Jetro Bithell

Minnezangers afscheid

Langs boomen zonder loover
Een zanger op de baan;
Veel sterrekes daar over
Die schijnen mee te gaan.

De zanger droomt wellustig
Van zijne laatste min;
En morgen trekt hij rustig
De wereld verder in.

Nog zit zijn liefje aan 't venster,
Met wonderlijk gemoed;
De lucht is al één genster,
Haar hartjen al één gloed.

Haar hoofdje, vol gepeizen,
Leunt op haar kleine hand;
Haar blauwe blikken reizen
Met hem, op 't witte land.

Daar gaat hij, vrij van zorgen,
En zingt zijn minnelied.
Waar of de roode morgen
Mijn minnaar dwalen ziet?

Besneeuw, o maan, zijn wegen
En volg hem op zijn spoor;
Gij, sterren, lacht hem tegen
En licht hem vriendlijk voor!

Zij zwijgt; de lucht verduistert;
Een wolkje omfloerst de maan;
De schoone bruine luistert:
't Is doodstil op de baan.

Haar boezem gaat steeds banger
En sneller op en neer:
"Vaarwel, o lieve zanger,
U zie ik nimmer weer!"

René De Clercq

The minstrels leave-taking

It is a minstrel rides yonder,
By the forest frosted white;
And with him the stars seem to wander,
As they light his path through the night.

The minstrel is dreaming in rapture
Of the last love ever he had ;
Now he goes forth new memories to capture,
With a stout heart and glad,

She gazes after her lover;
Sadly she watches him go;
Black shadows the grey castle cover;
Her heart is all aglow.

Her head, full of thoughts like the gloaming,
Leans on her little hand;
Her deep blue eyes go roaming
With him across the white land.

He rides with never n sorrow,
Musing a melody sweet.
O where will the red morrow
Light my dear minstrel's feet?

"Moon, sow his pathway before him
And follow him whit her he fares!
Stars, smile tenderly o'er him
And guide him unawares!"

À cloud veils the moon; the night darkens;
The lady holds her breath;
She leans from her oriel and hearkens:
The world is as still as death.

Her heart beats wild with anguish;
Her heart is stricken sore.
"May thou, love, fare well white I languish!
I shall never see thee more!"

Vertaling van Jetro Bithell

Simson

De sterkste die er was en wezen zal,
Staat bij des tempels zuilen, stom van leed;
Hem vliegt in 't aanzicht, 't wijd opwaaïend kleed,
Der dwazen, juichende op dit tragisch bal.

Maar zie! Te midden van het feestgeschal,
Richt zich de reus op, tot de wraak gereed;
Omgrijpt verwoed de pijlers, sterk en breed,
En sleept zijn vijand mede in zijnen val.

Ik haat de wereld die mijn leed belacht,
En als ik duldensmoede in toorn geraak,
Komt Simsons pogen mij in 't wild gedacht.

Doch, eer mijn oog dat reuzenwerk doorziet,
Vlucht plotseling het denkbeeld van de wraak:
De Jood was sterk en blind; ik ben het niet.

René De Clercq

Samson

Against the pillars of the dancing-hall
Leans of all men the strongest, with bitten
lips In his despair, and hers the crowd that trips
And foots it with flying robes at this tragic ball.

But see! Amid the frantic festival
The giant rears himself of a sudden, whips
His wrath to vengeful fury, mightily grips
The pillars, and crushes his foe in his own fall.

I hate the world that mocks my grief, and when,
Of suffering sick, I fume in anger hot,
think of Samson's grim revenge. But then,
Soon as I think wlat power my foemen boast,
Into thin air my vengeance fades, like a ghost.
The Jew was strong and blind, and I am not.

Vertaling van Jetro Bithell

Schaamte

De schaamte drukt mij neder,
De schaamte maakt mij klein;
Ik durf bij haar niet weder,
Zij is te hoog en rein.

Ik pluk vergeet-mij-nietjes,
Ze vallen op den grond;
Ik ken veel oude liedjes
Ze sterven op mijn mond.

René De Clercq

Shame

Shame weighs me down;
Shame makes me timid and shy;
I dare not come before her face again;
She is so pure and high.

I gather forget-me-nots;
They wither ere I wreath them.
Many old songs I know;
They die ere I breathe them.

Vertaling van Jetro Bithell

Stille nacht

Hoe staan de sterren in dat blauwend zwart,
Zoo flets, als in een lijkwade ingeweven,
Uitweenend 't zilverwitte sterrenhart,
Op 't donker loover van de stille dreven!

Hoe treurt en zucht de nachtegaal benard,
Om al het bange van dit doode leven!
Hoe klaagt hij weer zijn klare liefdesmart,
Aan al de bladerkes die bleekend beven!

Ik ga zoo graag in duisternis en nacht,
Bij stergeweene en nachtegalenklacht,
Alleen door 's levens doodsche lange lanen;
En maak mijn leed den diepen hemel kond,
Met langgezongen zangen in mijn mond,
En in mijne oogen 't zoete wee der tranen.

René De Clercq

In the silent night

The stars in the blue-black heaven shine strangely pale,
As though the welkin were a shroud, and weep
Their silver hearts out on the foliage, frail
With autumn eld, of the silent poplars steep
That fringe the road. And the wild nightingale
Dirges this death in life, and sings how deep
Her pain of passion is, and tells her tale
To the gentle leaves that tremble, and cannot sleep.

I love in the dense night to walk alone,
When stars weep, and the nightingale complains;
Pensive I stray through life's long lonely lanes;
To the vast of Heaven my sorrow I make known,
With songs upon my lips that no one hears,
And in my eyes the tender pin of tears.

Vertaling van Jetro Bithell

O, als de liefde wederkeert

O, als de liefde wederkeert
uit 't verre land van 't lijden,
dan helpt het niet dat ge u verweert,
dan duurt geen tegenstrijden.

Ze breekt uw lans, ze klieft uw schild,
bedreigt u 't lieve leven;
en of ge wilt of niet en wilt,
ge moet u overgeven.

Dan wordt uw lans en schild hersmeed;
gij wordt een van haar knechten,
en moet weer, zij 't u lief of leed,
voor de oude liefde vechten.

René De Clercq

When banished love comes home again

When banished Love comes home again
From the far land of suffering,
It is all in vain to struggle then,
For Love fights under Victory's wing!

Love thrusts amain, and seeks your life,
And breaks your lance, and cleaves or shield;
And ere you have well begun the strife,
You are overthrown and forced to yield.

You are Love's page then, in weal or woe;
Your lance and spear are forged anew;
And henceforth, whether you will or no,
Yor must fight for Love, who vanquished you!

Vertaling van Jetro Bithell

De winterreus

Hebt gij den Winterreus gezien
Den koning van het Noord?
Hij is zeer oud, en stijf en stram;
Gestopen stapt hij voort.

Bij klaren dage, schijnt hij klein
En duikt zich als een dwerg;
Bij duistren nacht vertoont hij zich
Veel hoger dan een berg.

Wit, sneeuwwit is zijn lange baard,
Zijn schedel kaal en bloot;
Zijne ogen liggen diep en dof
Als de ogen van den dood.

Zijn zware mantel is gesnêen
Uit duisterheid en mist,
En ruist hem slepend na, gelijk
Een lijkwade ene kist.

Zoo schrijdt hij over berg en dal
Heel langzaam en heel stil;
En waar hij komt en ademhaalt,
Wordt alles dor en kil.

Zoo heerscht hij maanden lang, tot dat
De jonge Lente opdaagt,
En hem voor haren zonneshicht
Weer naar het Noorden jaagt.

De zwarte raaf vliegt hem vooruit,
Met haar de witte meeuw;
Hij volgt hen traag, en treurt en troont
Er op een berg van sneeuw.

Daar slaapt hij in den grote nacht
En droomt dat hij zich wreekt,
Dat hij de Lente nedervelt
En hare schichten breekt.

René De Clercq

Giant winter

O have you seen the King of the North,
That giant wondrous strong?
He is so old, and stiff with the cold,
And stooping he steps along.

In the light of day he seems so small,
And like a dwarf he creeps;
In the dead of night he seems more tall
Than a great mountain's steeps.

To his waist his snow-white whiskers flow;
Bare and bald is his head;
And in bushy hollows his blue eyes glow,
As deep as the eyes of the dead.

Made of the mist is the mantle he wears,
And it floats behind him hollow,
Trailing wheresoever he fares,
As mourners a coffin follow.

Onward he strides over hills and dales,
Slowly, without a sound;
And wherever his icy mantle trails,
The far snow covers the ground.

Months and months he is King, till the days
When the lusty young Spring ventures forth,
And with the arrows of his bright rays
Hunts him back to the North.

A raven files, and a black sea-gull,
Before him, flying slow
To his throne under heavens heavy and dull,
On a mountain capped with snow.

There he sleeps in the great, grey night, And
dreams that vengeance he takes :
He has conquered the Spring in a last, fell fight,
And now those bright arrows he breaks.

Vertaling van Jetro Bithell

The thunderstorm

The sun bites deeper and deeper after the noon.
Into the heavens rise inky clouds, and soon
The trees tremble, as though through all their leaves
A shiver ran, And the wind like a sigh heaves,
And sweeps the dust o'er the road,
– "A shower is coming!"
The drinkers say in the tavern, and stand drumming
Their fingers on the panes, "See! the trees rock!...
It is getting darker in the house. The shutters knock
Against the walls."
– You hear it now! How it crashes !
The children duck their heads when the lightning flashes,
Make the sign of the cross, and helter skelter run under
The nearest shelter. Mightily rumbles the thunder.
And dashing
And splashing
Suddenly down,
The hail clatters
And spatters
The town.
As big as pebbles the hail lies round,
And covers in sheets
The cobbled streets,
Ad the grey ground. From spouts gush
Water and foam; Down the gutters rush Brooks black with loam.
The rain grows slacker; The hail-stones stop;
The ground grows blacker
With every drop.
The causeway from curb to grid
Still lies hid
Under hail as big as taws,
Which, softer growing,
And paler showing
From minute to minute,
Thaws,
As soon as a foot trends in it.
The water shrinks,
And sinks...
The last rain-drops...
Now it stops...
Hurrah ! Here the boys come! Neck and crop!
Whoop ! Skip! Hop!
Up with your breeches there!
Into the water with legs bare!
Paddle ! Splash!
Muddy faces
Slap! Dash!
In the deepest places !
And the sun shines out,
And laughs to hear the merry rascals shout!

Vertaling van Jetro Bithell (extract uit de Vlasgaard, 1912)

Kain

De donkre Kain stond den hemel aan te gluren,
Die droevig grijs en grauw het stille dal omving;
Nog schemerden ginds ver twee geluwe offervuren
Wier dunne rook zich oploste in de schemering.
Daar naderde uit de weide een witte schapenkudde,
En Abel bracht zijn broër een gullen avondgroet.
Strak staarde die hem na, terwijl hij 't hoofd traag schudde;
Dan keek hij 't Westen in, en 't Westen zat vol bloed.
Rood hing de ronde zon in al dat bloed te blinken,
En Kain blikte ze aan met zonderlingen lust,
En zag ze noode van den bruinen bergtop zinken...
Sinds dezen avond sliep hij nimmermeer gerust.

René De Clercq

Cain

Whit fallen countenance Cain stared at the grey
And desolate sky that shut the silent valley in;
Two yellow offering still flickered far away;
And in the gloam their smoke ascended straight and thin.
Now from the pasture came the sheep, and Abel hailed
His brother cheerfully. But in the dusk Cain stood,
And muttered something in a voice that envy veiled.
Then to the West he looked: the West was full of blood.
Red in the welter hung the disk of the sun, and still
Cain stood and watched it, with a sick delight, until
He saw it suddenly plunge from the bald hill's crest.
Never after this evening did his sleep know rest.

Vertaling van Jetro Bithell

Het lied der terwe

Heerlijke terwe,
siersel der aarde,
goud in uw verwe,
goud in uw waarde,
heerlijke terwe, vroomheid en vreugd!
Rijk is de boer als de terwe deugt!

Waaï in de winden,
straal in de zonne,
edelgezinden
eeuwige wonne!
Heerlijke terwe, vroomheid en vreugd!
Rijk is de boer als de terwe deugt!

Maaïers, de zeisens
hecht in de handen!
Volgende meisens,
bindt uwe banden!
Heerlijke terwe, vroomheid en vreugd!
Rijk is de boer als de terwe deugt!

Bundels en schoven,
wagens die kraken,
voeren tot boven
bomen en daken!
Heerlijke terwe, vroomheid en vreugd!
Rijk is de boer als de terwe deugt!

Handen die zwaaien!
Herten ten hoogste!
Zalig die zaaien,
zalig die oogsten!
Heerlijke terwe, vroomheid en vreugd!
Rijk is de boer als de terwe deugt!

René De Clercq

The song of the wheat

Glorious wheat,
Decking the earth;
Gold in your colour,
Gold in your worth;
Wheat, the pride of the countryside,
Rich is the farmer whose wheat waves wide!

Beam in the sun;
In the wind bend!
Bountiful, beautiful
Joy without end I
Wheat, the pride of the countryside,
Rich is the farmer whose wheat waves wide!

Mowers, your sickle
Grasp hard as it cleaves!
Maidens that follow them
Fast bind the sheaves!
Wheat, the pride of the countryside,
Rich is the farmer whose wheat waves wide!

O golden harvest, Now all is reaped!
Higher than the houses
The lorries are heaped!
Wheat, the pride of the countryside,
Rich is the farmer whose wheat waves wide!

In prayer now be folded
Hands that the sickle wield!
Blest they that sow and
Harvest the field!
Wheat, the pride of the countryside,
Rich is the farmer whose wheat waves wide !

Vertaling van Jetro Bithell

Dorserslied

Vlegels op, en vlugge,
Plof!
Kromt uw nek en rugge,
Plof!
Niets voor 't huis en al voor 't hof!
Vlegelt dol en dof.
Beukt de vlakke vloeren,
Plof!
Maakt ze rijk, de boeren,
Plof!
Niets voor 't huis en al voor 't hof!
Vlegelt dol en dof.
Vult de diepe zakken,
Plof!
O, de boer zal bakken,
Plof!
Niets voor 't huis en al voor 't hof!
Vlegelt dol en dof.
Geld en drank en eten,
Plof!
Alles nauw gemeten,
Plof!
Niets voor 't huis en al voor 't hof!
Vlegelt dol en dof.
Kaf dat kunt ge krijgen,
Plof!
Om d'r op neer te zijgen,
Plof!
Niets voor 't huis en al voor 't hof!
Vlegelt dol en dof.
Vlegels op en vlugge,
Plof!
Kromt uw nek en rugge,
Plof!
Niets voor 't huis en al voor 't hof!
Vlegelt dol en dof.

René De Clercq

Threshing song

Ur with the flails and whack !
Bash!
Don't be afraid to bend your back !
Crash!
Here's grain enough to fill the farm-yard;
Hard at it, hard!
Thrash away, if you smash the flor !
Bash!
Farmer'll be richer than ever before !
Crash!
Here's grain enough to fill the farm-yard;
Hard at it, hard!
Fill the sacks! There'll be plenty of cakes,
Bash!
The very first times the missis bakes.
Crash!
Here's grain enough to fill the farm-yard;
Hard at it, hard!
Money, and victuals, and plenty of beer,
Bash!
By Jingo! No short rations here !
Crash!
Here's grain enough to fill the farm-yard;
Hard at it, hard!
Hello, Mister Chaff! Just you take that!
Bash!
Sure enough that knocked you flat!
Crash!
Here's grain enough to fill the farm-yard;
Hard at it, hard!
Up with the flails and whack!
Bash!
Don't be afraid to bend your back!
Crash !
Here's grain enough to fill the farm-yard;
Hard at it, hard!

Vertaling van Jetro Bithell

Wilde rozenboom

Wilde rozenboom
mijnes harten,
droom den roden droom
van uw smarten.

Bloei, die nijgen naar uw pracht,
zullen nauw vermoeden
dat er pijn ligt in uw dracht
en uw bloemen bloeden.

Wie voor maagdenrust verkoos
moederzorg die griede,
draag' haar lijden als een roos,
schoon in liefde.

René De Clercq

Briar rose

O my heart's
Briar rose,
Dream the red dream
Of your woes.

Bloom; they that love your dyes
Hardly shall heed
What a pain in your petals lies,
And that your flowers bleed.

She that gave her maiden pence
For na mother's care, '
Suffer her sorrow like a rose
That love makes fair.

Vertaling van Jetro Bithell

Molenbeeld

Molen draait ten hemel op,
molen draait ter aarde neer,
molen met een kruis er op,
ach, mijn hart doet zeer.

Zwaai ik met één arm omhoog,
'k zink al met een ander laag.
Hartstocht, die het zeil doorvloog,
blaast nu hijgend traag.

Moet ik, steeds in de aarde vast,
Strekken naar den hemel heen,
molen, draag uw kruis en last
trotsch alleen.

René De Clercq

The mill

The mill lifts its arms on high,
Earthwards to sink again.
Mill, cross against the sky!...
My heart burns with pain...

If one arm skywards strives,
Down sinks the other one...
The heart's breath that the sail drives
Breathes faint anon.

If, fast in earth, I still
Heavenwards must strain –
Lonely and stubborn, mill,
Bear cross and pain.

Vertaling van Jetro Bithell

Witte Donderdag

Gekroonde Christus, beeld van lijden en erbarmen,
Gij troost der smart die weent om uwe naakte voet,
En tranen mengelt met uw godlijk stromend bloed,
O duld mij op de plaats der minnenden en armen.

U vlamt in 't droef gelaat, een reine liefdegloed;
En uit den mantel spreidt gij wijd uw stenen armen,
Om op uw marmren borst de wereld te verwarmen,
Die vol van kouden haat in liefde ontgloeien moet.

Laat uit uw hand de staf in mijne handen glijden;
Print me in het hoofd een doorn, een bloeddop in 't gewaad,
Indien ook uit uw hart wat liefde in 't mijne gaat!

Ik dank U, daar Gij mij beminnen doet en lijden;
En kus de boorden van uw vaal en vorstlijk kleed,
O Christus, God van liefde, o Christus, God van leed!

René De Clercq

Maundy Thursday

Christ crowned with thorns, image of pity and of suffering;
Comforter of the pain that weeps under Thy pierced feet,
And mingles tears with Thy blood as it pours – I too entreat!
O suffer me here where the poor that love Thee their worship bring!

In Thy sad face glows tenderness, forgiveness infinite;
And from Thy cloak are stretched Thy stone arms, opened wide
To warm upon Thy marble breast the cold world that denied
And hated Thee, and now in fervent love of Thee is lit.

O let me from Thy bruised hands the sceptre take!
Press on my brow a thorn from Thy fierce diadem;
And let a drop of Thy dear blood my garment stain!

I thank Thee, Thou that loving me didst suffer for my sake,
And kiss Thy purple-streaming royal raiment's hem,
O Jesus, God of love, O Jesus God of pain!

Vertaling van Jetro Bithell

Hemelse liefde

Hel is de liefde die licht in mij!
Hel is de liefde,
hemelse liefde!
Berg nu voor eeuwig de zon voor mij -
hel is de liefde,
heller dan zij!
Breed is de liefde die bruist in mij!
Breed is de liefde,
hemelse liefde!
Dood nu de bronnen des levens in mij -
laat me de liefde,
en 'k leef er bij!
Sterk is de liefde die werkt in mij!
Sterk is de liefde,
hemelse liefde!
Leg nu de last van een wereld op mij -
sterk is de liefde -
ik draag hem blij.

René De Clercq

Heavenly love

Bright is the love alight in me!
Bright is the love,
Heavenly love.
Hide now for ever the sun from me -
Bright is the love,
Brighter than any sun may be!
Deep is the love that wells in me!
Deep is the love,
Heavenly love.
Choke now the springs of life in me -
Leave me the love,
And this my plenteous life shall be!
Strong is the love that stirs in me!
Strong is the love,
Heavenly love.
Lay now the whole world's burden on me -
Strong is the love!
I shall bear the burden joyfully!

Vertaling van Jetro Bithell